

Патриаршеска света Литургия в столичния храм „Св. вмчк Георги Победоносец“

На 13 ноември 2024 г., когато Православната църква чества паметта на св. Йоан Златоуст, Негово Светейшество Софийският митрополит и Български патриарх Даниил отслужи света божествена Литургия в столичния храм „Св. вмчк Георги Победоносец“ (Петте кьошета).

В съслужение с Негово Светейшество бяха Негово Преосвещенство Браницкият епископ Пахомий – първи викарий на Софийския митрополит, архимандрит Йоан – протосингел на Софийската света митрополия, ставрофорен иконом Тома Шопов – председател на църковното настоятелство при храма, ставрофорен иконом Николай Коцев, ставрофорен иконом Симеон Минчев, иконом Васил Шопов и други столични свещеници, както и протодякон Деян Коруноски, йеродякон Вартоломей и дякон Филип Стойчев.

Песнопенията на светата Литургия бяха изпълнени от храмовия хор под

диригентството на протопсалт Иван Праматаров. Преди началото на светата Литургия двама от енорияшите бяха постригани за четци, певци и свещоносци, а след Великия вход бе извършено и свещеническо ръкоположение – дякон Христо Асенов бе възведен в презвитерски сан.

Негово Светейшество се обърна към новия свещенослужител с духовни напътствия за висотата на възприетото служение:

„Чрез священството в Църквата Господ продължи Своето дело за просвещаването, освещаването и спасението на човешкия род. Това е служба, за която Священото Писание казва, че Господ не е поверил дори на светите ангели. Животът на свещенослужителя следователно трябва да отговаря на благодатния дар на служението, което той приема и за което ще му бъде поискан ответ. Священникът трябва винаги да пази вярата си в чисто и непорочно сърце, като помни, че отговорността пред Бога е по-висока от всяка друга отговорност. Священото Писание свидетелства, че „който изпълни Моите заповеди и тъй поучи човеците, той велик ще се нарече в царството небесно“ (срв. Мат. 5:19). В същото време, ако священникът наруши дори най-малките заповеди, то той неминуемо се лишава не само от даровете на священството, но се подлага на отхвърляне от Божието лице, ако остане неразкаян.

Богослужението священникът трябва да води усърдно, имайки пред себе си пророческите слова: Проклет, който върши нехайно делото на Господа (Иер. 48:10). Като стои готов да посрещне всевъзможните трудности, свързани с живота и трудовете на свещенослужителя, несправедливи обвинения, клевети и интриги, да стои непоклатим с упование в Бога, стремейки се да отговори на висотата на служението. Сам да бъде пример на своите енорияши за чист и непорочен живот, и придобивайки опита на вярата, да наставлява поверените му души по пътя към царството Божие”.

В своята архипастирска проповед патриарх Даниил обърна внимание на духовната дълбочина на светия отец на Църквата – св. Йоан Златоуст и богатството от боговдъхновено наследство, което ни е завещал:

„Православната църква почита свети Йоан Златоуст заедно със свети Василий Велики и свети Григорий Богослов като вселенски учител и светител заради трудовете му по изясняване на истините на вярата, тълкуването на Священото Писание и многобройните съчинения по християнска нравственост. Действително тримата светители са стълбове и утвърждение на Светата Църква. И до днес по цялата земя най-разпространеният чин на

светата Литургия е съставен именно от свети Йоан Златоуст. Това говори за изключително просветен и чист живот, за дълбочина на богословската мисъл, за истинно чистосърдечие и любов, без които няма православно богословие.

Като знаем, че неговите произведения наброяват над 1440 съчинения и 240 писма, а в навечерието на Пасха цялата Православна църква чете неговото слово, кой би допуснал, че този свети отец е бил осъден от събор на епископи и изпратен на заточение далече от Константинополската катедра? Но всичко това станало заради злобата, завистта и ожесточението на сърцата, както от страна на царския двор, така и от редица други негови недоброжелатели и събратя архиереи.

Свети Йоан Златоуст остава за всички нас голям пример на архипастирско служение. Получил възможно най-доброто образование, той имал възможността за блестяща кариера в областта на правото, както отначало започнал житейското си поприще. Осъзнавайки обаче превъзходството на вярата и служението на Бога, той се посветил на монашески живот – първоначално в братство, после две години в отшелничество. Неговото недобро здравословно състояние и необходимостта от лекарски грижи били причината да се върне обратно в света – за полза на цялата Църква. Не можело да се укрият талантът и светлината, с която той просвещавал жителите на град Антиохия. Ръкоположен за презвитер, той полагал изключително големи трудове за бедните и нуждаещите се, обръщал към покаяние и благочестие мнозина, а издръжката, която получавал, използвал за построяване на болници и сиропиталища. Така животът му бил изцяло посветен на любовта към Бога и към ближния. Именно от това велико милосърдие и човеколюбие се родило и великото му богословие”.

На присъстващия богомолен народ Негово Светейшество благопожела:

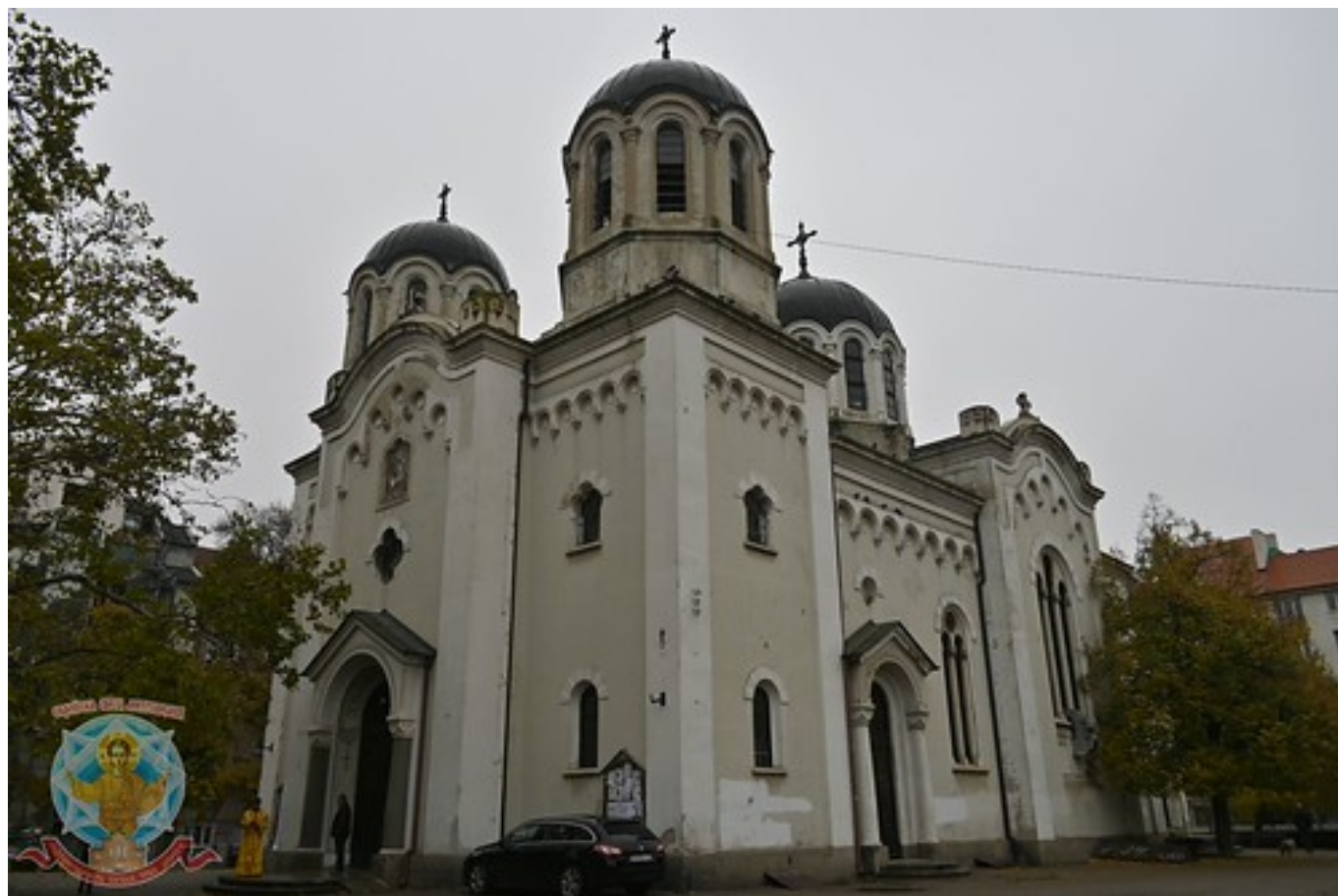
„Бог да ни укрепява да пазим това, което сме получили – съкровището на вярата. Да се въоръжим с търпение в скърбите, да възложим упованието си на Бога. Той няма да ни остави, защото тук нямаме постоянен град, но бъдещия търсим (Евр. 13:14). Да се слави винаги Божието име чрез делата и живота ни. По молитвите на свети Йоан Златоуст Бог да ни помага и просвещава във вярата. На днешния ден имаме и радостта да ръкоположим нов презвитер в Софийска епархия на Българската православна църква. Чрез увеличаването на Божиите служители се увеличава и благодатта. Светите отци казват, че ръцете на свещенослужителите са ръце Христови, които се издигат към Бога да изпросват Божието благословение, така че да не престава Божията милост към нас. Нека докато имаме време тук, на земята,

да се приобщаваме с благодатта, за да укрепва надеждата ни и така по-леко да вървим по пътя към царството Божие”.

Председателят на църковното настоятелство при храма протойерей Тома Шопов благодари на Негово Светейшество за посещението, като му пожела дълги години благодатно първосветителско служение.

Текст: Михаил Тасков

Снимки: Весела Игнатова

bg-patriarshia.bg